

Foto: Maria Rous - CONCURS DE CASTELLS A TARRAGONA

Colla Castellera de Figueres
Nº 5 - Setembre 2001

TRAMUNTXANETA

SUMARI:

Presentació:	pag. 3
Escrit de l'Alcalde:	pag. 5
La tècnica:	pag. 7-8
Concurs de Tarragona:	pag. 9-10
Els bolos:	pag. 12 a 19
Classific. Concurs Tarragona:	pag. 20-21
Activitats de la mainada:	pag. 22 a 24
Castellers de socarel:	pag. 25
Breu història dels castells:	pag. 26
Un casteller com cal:	pag. 28-29
Altres activitats:	pag. 31
Casteller, Graller o Tabaler:	pag. 32
Entrevista:	pag. 33-34
Celebrem l'aniversari:	pag. 35-36
Passatemps:	pag. 38

CRÈDITS:

Edita:

Colla Casteller de Figueres
Apartat de Correus, 229
17600 Figueres
<http://www.intercom.es/ccf>
email: ccf@intercom.es

Coordinació:

Eduard Custey i Malé

Els que han escrit:

Joan Armangué
Jordi Fèlix
Josep Bonal
Joan Campos
Joan Ferrón
Marc Bertran
Xicu Poch

Col.laboracions:

L'equip de mainada de la colla

Fotos:

Arxiu de la colla

Composició i impressió:

SolGràf, C/ Pere III, 40 Figueres.
Tel. 972 50 33 77 - 639 30 77 88

La Colla Casteller de Figueres i la seva Junta Directiva no s'identifiquen necessàriament amb les opinions expressades en els articles i escrits de la revista.

SALUTACIÓ DEL PRESIDENT

Un any més ha arribat l'hora que surti al carrer el nou Tramunxaneta, en aquest cas el número 5.

Aquest any és una mica diferent, doncs celebrem el cinquè aniversari de la Colla Casteller de Figueres i per aquest motiu, a més de fer castells que és el màxim exponent d'una colla casteller, també s'han organitzat una sèrie d'activitats complementàries i a la vegada encaminades a que la ciutat de Figueres, en particular, i la comarca en general, coneguim que existeix una colla casteller que fa cinc anys que fa castells arreu de la comarca.

Per commemorar aquest cinquè aniversari s'ha editat un pòster, una samarreta i s'ha embotellat un vi negre amb una etiqueta dissenyada per l'Àngel Díaz, a partir d'un dibuix del casteller Francesc Oller. El pòster i la samarreta han estat dissenyats per la també casteller Anna Torrent.

El primer dels actes organitzats fou una festa infantil, "l'Enxaneta", que va tenir un gran èxit, tant de mainada com de progenitors. Seguidament s'organitzà, com a mínim, una cosa cada mes: Sant Jordi, presència amb un estant a la fira de l'artesanía, cantada d'havaneres, marxa dels massos, festa de l'escuma, i últimament l'exposició de fotos sota el títol "El fet casteller" i "Castells a Girona".

Aquest any també hem fet castells, com ara la **torre de set** i el **pilar de sis**, entre altres, que la Colla Casteller de Figueres assolí en el concurs de Tarragona quedant **novens** d'entre divuit colles d'arreu de Catalunya.

En el tramunxaneta nº4 us deia que estàvem treballant per tal que l'Ajuntament ens cedís l'Escorxador. Les intencions són bones però no hi ha manera. Continuarem treballant per trobar un local que reunixi les condicions necessàries per poder assajar els dies de fred intens, pluja o tramuntana forta, que com tots sabem, a Figueres ens sol fer durant els mesos d'hivern.

Només em queda demanar als qui fa temps que no veniu que "TORNEU", que entre tots tirarem la Colla, la nostra Colla, endavant i dintre de cinc anys celebrarem el desè aniversari.

Cordialment:

JORDI FÈLIX I FRANQUESA
President de la Junta Gestora.

JOAN ARMANGUÉ
Alcalde de Figueres

La publicació d'un altre número de la revista que la nostra Colla Casteller edita en celebrar un nou aniversari és un bon motiu per fer balanç, en clau ciutadana, de l'aportació d'aquesta entitat a la vida social, cultural i popular de casa nostra. I aquest any, que Figueres viu el seu cent vint i cinquè aniversari de ciutat, tot té un relleu més especial.

De bon principi tots els projectes es veuen llunyans i difícils d'assolir. Sens dubte era inimaginable per als figuerencs que vivien a les acaballes del segle XIX la ciutat que avui és Figueres. En aquells moments, obria les seves portes cap a l'exterior amb l'arribada del ferrocarril i, amb l'aplicació de l'electricitat a les antigues estructures, es capgiraven tots els sistemes. Arribar a aconseguir una ciutat de progrés va ser una opció que es va anar conjuminant amb l'esforç sobreposat d'una generació rera l'altra. Una mica com els castells...

Quan fa cinc anys es va plantejar la creació a casa nostra d'una agrupació d'aquestes característiques es va rebre el projecte amb timidesa i fins i tot diria que amb un cert respecte: no érem, ni de bon tros, una terra amb tradició casteller. Però aquí, el temps i els fets també han demostrat que el projecte era viable i molt positiu. De llavors ençà, es pot dir que no hi ha hagut festa important a Figueres que no hagi comptat amb la participació dels castellers.

M'atreviria a dir que, avui, és la ciutat sencera qui viu com a cosa seva els progressos que va assolint la Colla Casteller de Figueres. El nombre dels seus integrants ha crescut molt ràpidament i la gent del carrer no dubta a posar-s'hi al seu costat, a fer pinya, quan l'actuació ho requereix. Las torres morades han esdevingut la imatge característica d'una plaça de festa major, d'una plaça plena a vessar de gent delerosa de gaudir de les seves actuacions, arriscades i aconseguides, fruit de l'entusiasme, de la dedicació i de l'esforç que els integrants de la colla mai no han regatejat.

Des de l'Ajuntament també hem procurat estar al seu costat i hem fet nostres les seves lluites i els seus encerts des del primer dia. Per això, compartim amb ells la celebració d'aquests cinc anys de feina ben feta i els augurem els millors èxits en el futur més immediat.

Castellers i castelleres, moltes felicitats i per molts anys !

Joan Armangué i Ribes
Alcalde de Figueres

LA TÈCNICA

Com cada any per aquestes dates arriba el temps de posar a punt els records, el present i el futur de la nostra colla. Un exercici difícil de fer amb claredat i neutralitat ja que comporta un seguit d'emocions, decepcions i il·lusions que en conjunt marquen la salut de la colla.

Ja és el tercer any que em dirigeixo a vosaltres. La primera vegada per parlar d'una il·lusió i la segona per agrair i per explicar que amb treball i esforç ho podem aconseguir tot. Aquesta vegada ho faig amb una visió diferent i amb tota la responsabilitat que comporta ser un dels caps visibles (per lo bo i per lo dolent) de la nostra colla.

Han estat uns mesos plens d'il·lusions i objectius. Els objectius no s'han acomplert - no per falta d'esforços i treballs de 40 o 50 "sufridors" fixes - sinó pel passotisme i egoisme d'una part de la gent de la colla.

Estem ja en el cinquè any de vida en comú i tots ja ens coneixem el suficient, no cal parlar dels nostres defectes o virtuts, sinó fer el màxim per canalitzar les virtuts pel bé comú de la colla. Amb cinc anys la gent s'ha anat situant dins d'un determinat rol dins de la colla, cadascú en la seva parcel·la i acceptem uns rols preestablerts, com en tota comunitat de persones, que comporta un distanciament de posicions i una diversitat d'opinions cada vegada més allunyades les unes de les altres.

Nosaltres pensàvem - cada vegada menys, però - que la nostra colla necessitava una identitat pròpia, com assajar en un local fix, fer uns horaris comparables a la majoria de les colles castelleres, assajos més dinàmics, treballar més les pinyes, marcar uns objectius per a la temporada i, sobretot, sentir-se units en un esforç comú, i finalment fer castells i que la nostra colla sigui reconeguda (com ho és) en el món casteller. Potser aquest plantejament és erroni, realment no estem preparats per saber que cada persona té un lloc a la colla i que si tots intentem fer-ho el millor possible això no pot fallar.

Hem d'acceptar que tothom no pot pujar ni formar part del tronc dels castells i que cada persona del tronc té un patiment diferenciat, que la pinya és una part imprescindible del castell i que els esforços de la gent que la forma són importantíssims, tan per motivar a la gent del tronc com per a donar seguretat i tranquil·litat a la mainada.

Quan portem la camisa lila estem representant a un col·lectiu i el color és el símbol de la nostra identitat i el nostre objectiu és mantenir-lo el més alt i visible que sigui possible, encara que a vegades no ens agradin algunes decisions. Hem de ser conscients que les actituds personals negatives fan mal a tota la colla.

Després d'explicar una mica la nostra percepció com a castellers, crec que és just reconèixer la possibilitat que quan llegiu aquestes ratlles haurem fet, o estarem apunt de fer, l'actuació (crec jo) més important d'aquesta temporada. Actuació en la que veurem si podem demostrar a plaça totes les proves fetes als assajos i si de veritat estem preparats per assumir ser una de les colles punteres del nostre nivell o si, com diuen alguns castellers i gent d'altres colles, que vàrem ser flor d'un any i que no passarem de ser una "colla del montón". Personalment crec que no som això i per això vàrem agafar la responsabilitat de tirar del carro quan la postura més còmoda era quedar-se a veure-les venir en un segon pla.

Crec que estem tècnicament en un gran moment i amb uns bons troncs però ens falta il·lusió i les ganes. També crec que la tècnica som els màxims responsables per no saber inculcar aquesta filosofia del món casteller en la que nosaltres creiem i per la qual lluitem i ens esforcem.

Des d'aquestes línies també m'agradaria demanar disculpes a totes les persones que creguin que han estat afectades per les nostres, o per les meves, decisions i voldria dir-los que la colla ens necessita a tots.

Actualment, llegint aquestes línies, es dona una visió negativa, castallerament parlant, d'aquest any. Però això no és així. Hem fet el 5/7, varis 4/7 a. 3/7 i 4/7, molts pilars de cinc i, sobretot, hem rebaixat molt de pes en els castells. Ens hem centrat molt en el 2/7 i el 3/7 per sota, dels que ja en portem alguns en els assajos. Quantes colles voldrien estar actualment com nosaltres?. Creiem que podem fer el 2/7 i el 3/7 per sota i fins i tot podríem haver fet el 4/8 aquesta temporada.

Encara ens queda mitja temporada per remuntar i per acabar sent una de les millors colles de set. Tot depèn de vosaltres i de tots els nostres esforços comuns.

Només em queda per demanar que el nostre "crit de guerra" es transformi en realitat aquesta segona part de temporada.

Colla Castellera de Figueres Amunt! Amunt! Amunt!

Xicu Poch
(La tècnica)

Concurs de Tarragona 2000

Simfonia de sentiments i sensacions

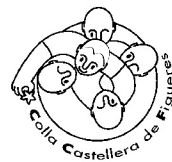
Arribem al lloc de concentració. Primer ensurt : em truca en José Luis i em diu que no troba la mainada, que s'ha perdut . (Tot és broma). Nervis a l'estómac, saludar vells coneguts - amics i no tan amics. Fanfarroneria - jo porto la meva camisa i tu no - Mirades de ràbia i d'enveja - tu tranquil que tot anirà bé.-

Anem a la plaça. Tinc l'honor d'entrar amb el "Patequet" i amb en José Luis, un del Serrallo i l'altre de Sant Pere i Sant Pau. Nus a la gola i llàgrimes, ambient i coloraina impressionant.

Primer castell (5/7). Nervis al quadrar-lo, precipitació, nervis de tota la colla. Cau el castell: nervis, mala llet, desconcert. I ara què fem? Tranquil.litat. Pensem. Més nervis i mal de panxa. Tinc la boca seca i necessito una cervesa. Reunió de tècnica, nervis, algun crit i la decisió: Pilar de 6. Òndia! I si cau i si no cau (ens la juguem, som de l'Empordà i hi posem el coll). Parlo amb els pilaners i tirem endavant. Donen la classificació: anem els últims. M'en vaig a fer la cervesa, necessito estar sol. Prenc la cervesa, està fresca. Veig passar camises de tots colors, m'agrada ser aquí. Em tranquil.litzo, val la pena ser aquí. Crec que tot anirà bé (de fet, la meva flor no m'ha fallat mai).

Segon castell: pilar de sis. Barreja de nervis i calma. Veig els pilaners segurs, tranquils (els nervis van per dins). Tinc clar que com a mínim el carreguem. Segon col.locat, demano silenci, ni cas. El pilar s'inicia; puja segur; no tremola. Vinga Ariadna que ja el tenim! Carregat! Bé! Alegria! El pilar cau però hi ha petons, abraçades, llàgrimes. Busco la meva filla, l'abraço, em sento feliç . Ep! Encara no hem acabat. Reunió de tècnica. Proper castell 4/7 amb agulla. Donen la classificació, ja no anem els darrers. Mal a la panxa, ara tinc gana. Vaig a buscar un entrepà, me'l menjo tot veient a altres colles actuant. No tinc molt clar com va el concurs, però ja el veuré per la tele (El meu germà d'Olot l'està gravant). Hem de decidir què tirarem després del 4/7. Tothom opina, ja se sap: tants caps, tants barrets. Escolto tothom i després del castell ja decidirem.

Tercer castell: 4/7 amb agulla. Tothom tranquil, tothom segur. Muntem la pinya. Col.loquem segons, terços amunt. Castell descarregat, seguretat impressionant. Tot perfecte, reunió de tècnica. Unanimitat, volem el 2/7, ens decidim pel 2/7. L'hem de fer, ens sortirà. Qui tingui por que es quedi a casa. A la classificació ja hem passat davant de moltes colles: bé, molt bé. Encara, però, un xic de nervis.

Concurs de Tarragona 2000

Simfonia de sentiments i sensacions (continuació)

Quart castell: dos de set. Muntem la pinya. Miro els segons, els veig bé. Terços amunt, tot bé, està quiet. Quarts amunt i dosos amunt, belluga un xic, dosos col.locats. Vinga Laureta; òstia, ara patina. Va Laureta, el món es para i sento bategar el meu cor. Acotxador col.locat. Ariadna tres passos, un, dos i tres. Aixeca la mà i sí, sí, sí, carregat ! El castell cau. Tothom crida, tothom salta, abraçades i petons. Visca la colla, som collonuts. Acabem de fer història i ens guanyem un prestigi en el món casteller. La Colla Casteller de Figueres queda novena en el concurs de Tarragona. (5/7 I, P6C, 4/7 agulla, 2/7 C).

Podem tirar el 5/7, encara ens queden dues rondes. No val la pena, ja en tenim prou i estem cansats. Ara cal celebrar el moment. Qui ho havia de dir !

Pilar de cinc de comiat, la tècnica s'embolica, si badem no el fem i perdem les quatrecentes-mil peles del premi.

Agafó la mainada i anem a buscar el xec i el trofeu. En el moment de recollir-los em passa pel cap tot el que he patit i he fet per arribar fins aquí. Ha valgut la pena i tinc clar que tot sol no hauria fet res.

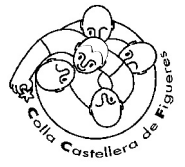
Gràcies a tots, fotos de rigor, tothom content i cap a casa.

Dins l'autobús, analitzo la diada i per resumir-la només se m'acut: simfonia de sentiments i sensacions !

Nota: tinc clar que expressar tot el que vaig sentir i viure és molt difícil d'escriure. Com es poden explicar les mirades, les abraçades i els ànims que et donen els teus amics i les teves amigues? (els de veritat, els que estan al teu costat, els éssers estimats) Gràcies a ells he tirat endavant ! Us estimo !!.

Joan Campos

PUBLICITAT

Itàlia, 03/09/00

- Martorell, 15/08/00
P4, 3/6, 4/6, 2/6, P4 aixecat
- Itàlia, 02/09/00
P4 caminant, intent 3/7, intent desmuntat 4/6 agulla, intent desmuntat 3/6, 3/6, 4/6 agulla, P5.
- Itàlia, 03/09/00
P4 caminant, intent 4/6, 4/6, 3/6, 4/6 agulla, P5, 2 P4.

Figueres, 10/09/00

Martorell, 15/08/00

Figueres, Consell Comarcal, 11/09/00

- Figueres, 10/09/00
P4 caminant, 5/7, 4/7 agulla, 3/7, P6 carregat.
- Figueres, c/Nou, Consell Comarcal, 11/09/00
P4 caminant, 5/6, 4/6, 4/6 agulla, P5, P4 aixecat.

PUBLICITAT

PUBLICITAT

Olot 22/10/00

Les Planes d'Hostoles (Garrotxa) 24/09/00

Sant Jaume de Llierca 17/09/00

- Les Planes d'Hostoles (Garrotxa). 24/09/00
P de 4 caminant
5 de 6 n
4 de 6 a
3 de 6 s
P de 5

- L'Hospitalet. Trobada de colles batejades al 97, amb Castellers de Gràcia, Castellers del Riberal i Castellers d'Hospitalet. 01/10/00
3 de 7
5 de 6 n
2 de 6 n
P de 5

- Olot, Fira de Sant Lluc . 22/10/00
3 de 7 c
4 de 6 a

- St. Jaume de Llierca (Garrotxa), 18/09/00
P de 4 caminant, 5 de 6, 3 de 6 s, 4 de 6a,
Pde 4 s, P de 4, P de 4.

PUBLICITAT

PUBLICITAT

Cornellà, 05/11/00

- Cornellà, diada de la colla local, amb Castellers de Barcelona i Bordegassos de Vilanova. 05/11/00
4de7a - 4de7
2de7i - Pde5

Vilabertan, 12/11/00

Vilabertran. 900 aniversari església romànica. 12/11/00
Pde4caminant
3de6
2de6
4de6a
Pde5

- Figueres. Diada de la colla, conjuntament amb Castellers de Badalona i Castellers de Cerdanyola. 19/11/00
Pde4caminant
4de7a
3de7c
4de7

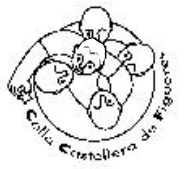
Vanode5 { Pde4
Pde5
Pde4

Figueres, 19/11/00

- Figueres, acte propoble Sahrauí. 25/11/00
Pde4
Pde5
Pde4

PUBLICITAT

St. Llorenç, 04/03/01

- Badalona, diada de la colla local, amb Castellers de Badalona i Castellers de Sants. 16/03/01. Pde4cam.-Pde4en silencienrecordd'ErnestLluch-5de6-4de7-3de6-Vanode5(Pde4,Pde5, Pde4).

Valls, 28/01/01

Reis, Figueres, 05/01/01

Badalona, 26/11/00

- St. Llorenç de la Muga, Fira dela Mongeta. Pde4-Pde4-4 de 6 a - 5 de 6 - 2 de 6 - 3 de 6 - Pde5 - Pde5.
- Valls, Festa decenal de la Candela. Pde5 - Pde5c - 4 de 7 aid - 4 de 7 ai - Pde5.
- Figueres, Cavalcada de Reis. Pde4 - Pde4 - Pde4 - Pde4 - Pde4 - Pde4.

PUBLICITAT

PUBLICITAT

Camallera, 22/04/01

- Figueres, plaçadelSol. 16/03/01.
Pde4 - Pde4 - 4de6n - Pde4
- La Salut de Terrades, festa inici temporada
25/03/01. P de 4 cam. - Pde4 cam. - 4 de6 - 3de6ps - 4de7 - 5de6 - Pde5.

LaSalut, 25/03/01

Bàscara, 01/04/01

Figueres, baixada pilar, 03/05/01

- Bàscara, mercat del Tortell. 01/04/01.
Pde4caminant - 4de7 - 3de7
2de6 - P de5.
- Camallera, FestadePrimavera. 22/04/01.
P de 4 caminant - 4 de 6 a - 3de7id - 5de6nid - 2 de6 - 5 de6n - P de4 - P de4 - P de4.
- Figueres, Fires i Festes de la Santa Creu. 03/05/01.
Pde 4 caminant des de l'església de Sant Pere al Ajuntament.

PUBLICITAT

PUBLICITAT

Figueres, 06/05/01

- Figueres, Fires i Festes de la Santa Creu. 06/05/01. P de 4 cam. - 5 de 7 id - 3 de 7 - 5 de 7 - 4 de 7 a - 3 P de 5 simultanis - P de 4 al balcó - P de 4 al balcó.

Port de la Selva, 19/05/01

Figueres, c/Nou, 20/05/01

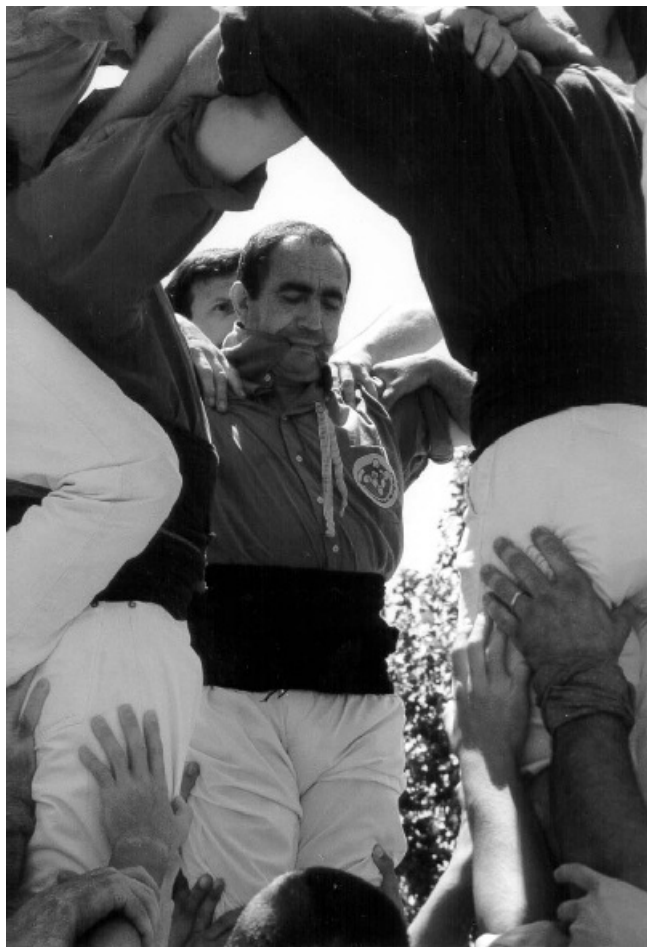

Manlleu, 27/05/01

- Port de la Selva - Festa de Sant Baldiri. 19/05/01. P de 4 - 3 de 6 ps - 3 de 7 - 2 de 6 - P de 5.
- Figueres, c/ Nou, Festa de Sant Baldiri. 20/05/01. P de 4 cam. - 3 de 6 - 4 de 6 - 2 de 6 - P de 5 - P de 4 - P de 4.
- Manlleu, Artesania. 27/05/01. P de 4 - 4 de 7 a id - 4 de 7 a - 3 de 7 id - 3 de 7 c - 2 de 6 - P de 5.
- Figueres, inauguració expos. de fotos castellers. 02/06/01. P de 4 cam. - 2 de 5 net - 3 de 6 net - P de 5 - P de 4 - P de 4.

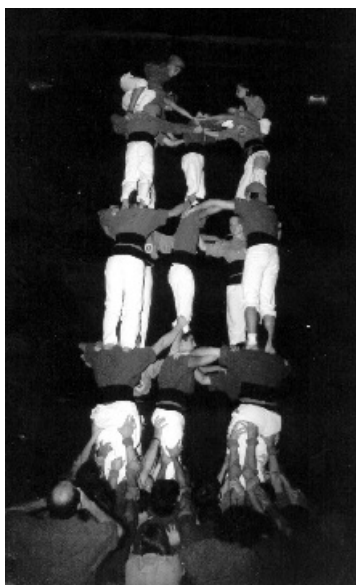
PUBLICITAT

PUBLICITAT

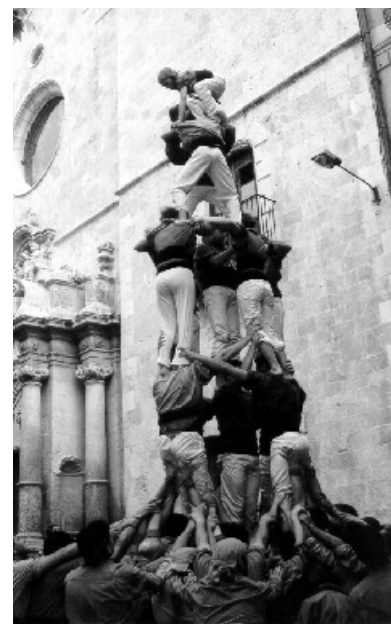

Tarragona - El serrallo, 01/07/01

- Bonmatí, Festa Major - 03/06/01.
P de 5 - 5 de 6 net - 2 de 6 - 4 de 6 a - P de 5.
- El vendrell, 8é aniv. Colla Nova - 10/06/01
3 de 6 - 4 de 6 - 4 de 6 a - P de 5.

Figueres, 28/06/01

El Vendrell, 10/06/01

Bonmatí, 03/06/01

- Figueres, festa de Sant Pere. 28/06/01.
P de 5
3 de 6 ps
5 de 6
2 de 6
P de 5
P de 4 - P de 4.
- Tarragona - El Serrallo, diada de Sant Pere. 01/07/01.
3 de 7 ps i
4 de 7
2 de 6
3 de 6 ps
P de 5.

PUBLICITAT

PUBLICITAT

CONCURS DE CASTELLS DE TARRAGONA 2000

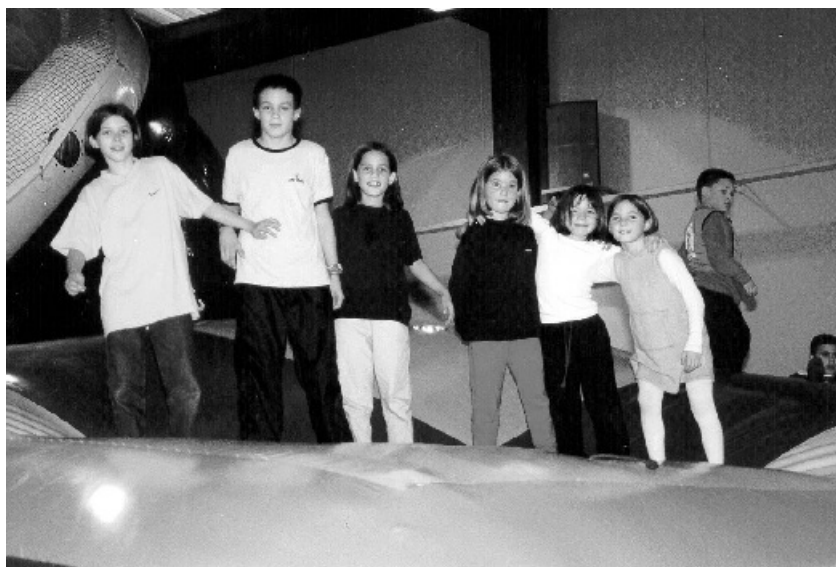

CLASSIFICACIÓ GENERAL COLLA GUANYADORA: Colla Vella dels Xiquets de Valls

LLEGENDA: C: carregat / I: intent / ID: Intent desmuntat.
* Indica que el castell té menys punts per penalitzacions.

Pos.	Colla	1ª Ronda	2ª Ronda	3ª Ronda	4ª Ronda	5ª Ronda	Pos.	Colla	1ª Ronda	2ª Ronda	3ª Ronda	4ª Ronda	5ª Ronda	Pos.	Colla	1ª Ronda	2ª Ronda	3ª Ronda	4ª Ronda	5ª Ronda
1	Colla Vella dels Xiquets de Valls	5 de 9 f	3 de 10 fm (C)	2 de 8 (I)	2 de 9 fm	-	7	Capgrossos de Mataró	4 de 8	2 de 7	3 de 8	2 de 8 f	-	13	Colla Nova del Vendrell	4 de 7 a	2 de 7	5 de 7*	P de 6 (I)	-
2	Colla Joves Xiquets de Valls	4 de 9 (C)	3 de 9 f	5 de 9 f (I)	5 de 9 f (I)	2 de 8 f	8	Xicots de Vilafranca	2 de 7	4 de 8	3 de 8 (C)	2 de 8 f (C)	-	14	Castellers de Lleida	5 de 7	2 de 7 (C)	4 de 7a	3 de 7s (I)	-
3	Castellers de Vilafranca	4 de 9 fa*	3 de 10 fm (I)	3 de 10 fm (I)	2 de 8 (C)	4 de 9 (I)	9	Colla Casteller de Figueres	5 de 7 (I)	P 6 (C)	4 de 7 a	2 de 7 (C)	-	15	Sagals d'Osona	5 de 7	3 de 7s (I)	4 de 7a	3 de 7s *	-
4	Colla Jove Xiquets de Tarragona	4 de 8 (I)	3 de 9 f (C)*	2 de 8 f	4 de 8 *	5 de 8 (C)*	10	Castellers de Terrassa	5 de 7	4 de 8 (C)	4 de 7 a(I)	3 de 7s (I)	3 de 7	16	Xiquets del Serralló	5 de 7	4 de 7a	3 de 7	2 de 7 (I)	2 de 7 (I)
5	Xiquets de Tarragona	3 de 8	2 de 8 f	3 de 9 f (C)*	4 de 8	-	11	Castellers de Sants	3 de 8 (I)	5 de 7	2 de 7	4 de 7a	-	17	Castellers de St. Cugat	5 de 7	4 de 7a	2 de 7 (I)	3 de 7	-
6	Castellers de Barcelona	2 de 8 f	4 de 8	3 de 8	-	-	12	Ganxets de Reus	2 de 7	P de 6 (I)	5 de 7	4 de 7a	-	18	Castellers de St. Pere i St. Pau	3 de 7	5 de 7 (I)	4 de 7	2 de 7 (I)	-

ACTIVITATS DE LA MAINADA

CELEBRACIÓ FINAL DE TEMPORADA

Novembre 2000

Com a premi per l'esforç realitzat durant tota la temporada vam portar la mainada de la colla al Planeta Màgic. Allà ens ho vam passar d'allò més bé i vam poder disfrutar de les atraccions que ofereix el parc.

PATGE REIAL

Gener 2001

Enguany el patge reial va venir des de les terres d'orient al nostre local per satisfer els desitjos dels més petits. Per sorprendre el patge la nostra canalla li va fer una rebuda casteller amb dos pilars. Els regals van complir les expectatives de la mainada.

CARNAVAL

Febrer 2001

Aquest any el carnaval va ser una festa de color. El taller de disfresses va donar molts bon resultats i a partir de bosses de plàstic, espuma i pintura i molta imaginació van sortir les més variades vestimentes. El local es va omplir de pallasos, gralles, bruixes i bruixots, vampirs, vaquers i gossets cridaners. Tots aquests personatges van gaudir d'un berenar amb festa inclosa.

ACTIVITATS DE LA MAINADA

LASALUT

Abril+2001

Com cada any la mainada vam aprofitar l'inici de la temporada a la Salut de Terrades per fer unes colònies. Ben matiners vam pujar-hi per ser els primers de tocar-la acompanyats de Santa Magdalena. El problema va ser que quan vam arribar el companyar estava ensorrat. Mentre dinàvem, però vam poder disfrutar de les vistes de l'Empordà.

Per la tardada vam jugar tant com vam poder. Entred'altres vam fer joc com el pi, la tortuga assassina, "l'enredos", la xarranca i un joc de pistes. Com a novetat vam sopar a un restaurant. Els amos del bar de la Salut ens van oferir un menú casolà. Tan bon punt es va fer fosc vam sortir a fora per fer el joc denit. Els monitors convertits en animals de granja es van apoderar del bosc intentant fugir dels grangers que els volien capturar. Un cop recollits els animals ens vam anar a dormir. L'endemà, amb els llencols encara enganxats, vam rebre la colla.

MCDONALD'S

Maig 2001

Per trencar la rutina i compensar la feina realitzada per l'actuació de Santa Creu, després del assaig de mainada del dissabte vam anar a berenar un Happy Meal. Quan vam tenir la panxa plena vam anar a jugar al castell de Ronald McDonald.

**Celebració setmana
castellera 2000**

ACTIVITATS DE LA MAINADA

VILALLONGA DE TER

Agost 2001

Vista la necessitat de realitzar una sortida lúdica amb la canalla de la colla vam aprofitar l'actuació de Vilallonga de Ter per anar d'acampada. Vam arribar amb el banyador posat i disposats a donar-nos un bon bany, però el mal temps ens ho va impedir. Així doncs, vam muntar les tendes i vam dinar. Per treure el màxim rendiment de la tarda vam fer un taller on vam construir un "tresenratlla" i vam participar a una gincana organitzada pel càmping; com que els castellers som tan espavilats vam guanyar i com a premi ens van regalar unes samarretes. Acabat desopar amb un amic de por vam fer el joc de nit "assalt al castell". De premi, caramels per tots i a dormir! El Sol ens va despertar i després de polir el "tresenratlla" vam anar a banyar-nos. I així, patim, patim, vam passar la tarda fins a l'horada de fer castells.

TALLERS A L'ASSAIG

Temporada 2001

Durant tota la temporada, els divendres acabam l'assaig de mainada a la Pepi ens ha organitzat diferents tallers: roses de Sant Jordi, la mona de pasqua, el coet de Sant Joan, diademes personalitzades, ... Així com elements per decorar l'espai d'assaig de la canalla.

La mainada a l'exposició "el fet casteller"

CASTELLERS DE SOCA-REL

Per què formar part de la pinya? La resposta, en principi complexa i difícil, es transforma en senzilla i fàcil una vegada en formes part. La resposta que tots busquem i trobem és perquè és l'ostia!!

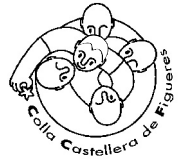
Explicar el que és la pinya teòricament és senzill, però no reflecteix ni de bon tros les vivències de la gent que la componen, aquell bullir de gent entorn al cap de pinyes, en aparença incontrolat i anàrquic, aquell arrencament per prendre posicions, aquell xiuxiueig de sons, aquelles ordres imperioses: contraforts i primeres a tocar..., agulles dins..., croses..., laterals i vents..., taps... De sobte l'ordre..., com per art d'encanteri la pinya és una, el castell està fonamentat. Comença el treball anònim. L'esforç, el patiment, l'adrenalina comença a fluir amb força, la pinya, com una mare, acarona, gronxa i dirigeix fermament el castell perquè arribi al màxim.

Aquell panteix, aquells sorolls d'ales, els caps de cots, ningú es mou, som tot un, som la pinya.

El castell s'enlaira..., segons i terços... estan bé!! amunt quarts i quints, les gralles ja fan sentir el magnífic toc de castells, els cors bateguen si cal mes fort que mai, la respiració és més forçada, la pinya calla. Només es dilueixen alguns mots com: més pit!, més força a la dreta!, més esquena!, aquestes paraules i el fregadís mut de croses i baixos, taps i laterals són els únics sorolls que es poden sentir. La pressió s'accenta, no és pressió física sinó sentiment contingut: dosos, acotxador i enxaneta, el castell es carrega!!, la pinya té un esclat sofert, segueix ferma, més que mai els "pinyaires" ho sabem: comença el moment més dur i delicat, el toc de gralles és un crit de joia, és fàcil deixar-se emportar per aquest moment, però no! Músculs tensos, braços, cames, espatlles carregades, les veus ofegades per l'alegria diuen: ja és nostre! Ja és nostre!; els colls suats, cabells xops, aquell neguit que ens diu ja baixa... Ja baixa... Enxaneta, acotxador, dosos, quints i quarts... fora; al voltant de la pinya, el crit és general: ha descarregat!, els terços alcen les mans en senyal de triomf. La pinya segueix amb el cap cot, ferma, retinguda, amb poques paraules, els baixos i les croses al seu lloc panteixant i sofrint, es pot arribar a sentir el soroll de la tremolor dels músculs dels primeres i laterals, la tremolor remet en moviments convulsius i fins i tot incontrolats, la pinya finalment s'obre, comença a celebrar el que no ha vist, però que ha viscut com ningú, amb intensitat, a flor de pell. Aquesta sensació només es pot tenir a la pinya!

Vine a la COLLA CASTELLERA DE FIGUERES i podràs sentir els castells. Veure'ls, ja els veus a plaça.

Josep Bonal i Limorte.

BREU HISTÒRIA DELS CASTELLS

ELS ORÍGENS

Segles XVII-XVIII

Els antecedents dels castells se situen en el segle XVII-XVIII en el ball de valencians i les moixigangues, balls representats en els quals els balladors acabaven les seves evolucions amb l'aixecament d'una petita piràmide humana. Aquests balls evolucionaren i van donar lloc al que actualment coneixem com a castells.

ELS INICIS

Primera meitat del segle XIX

El 1805 apareixen documentades, a Valls, les dues primeres colles castelleres: la dels pagesos i la dels menestrals. Sorgeix el nom de Xiquets de Valls, referit a les colles castelleres en general, i la de l'Alt Camp esdevé el bressol casteller.

ÈPOCA D'OR

Segona meitat del segle XIX

A partir del 1845 hi ha l'època d'or dels castells, que assoleixen el tres de nou amb folre, el quatre de nou amb folre, el pilar de set amb folre i el cinc de vuit. Durant les dècades dels setanta i dels vuitanta d'aquest mateix segle apareixen colles noves en altres poblacions. De l'època d'or tenim documentades dues diades importants: el 1881, per Santa Tecla, a Tarragona, es descarreguen el tres i el quatre de nou sense folre, i el 1883, per Santa Úrsula, a Valls, s'assoleix el cinc de nou.

LA DECADÈNCIA

Final del segle XIX-Inici del segle XX

En la darrera dècada del segle XIX arriba la decadència. Raons històriques i sociològiques provoquen la desaparició de totes les colles castelleres no vallenques i la paulatina davallada de l'alçada dels castells.

LA RENAIXENÇA

Anys vint i trenta

A partir del 1922 es tornen a bastir castells de set i sorgeixen colles noves (1925, Xiquets de Tarragona, i 1926, Nens del Vendrell). El 1932 es tornen a alçar catells de vuit.

LA RECUPERACIÓ

Anys setanta

El 1969 es produeix un retrobament amb els castells superiors: es descarrega el primer pilar de set amb folre del nostre segle i es carrega, per primer cop en aquest segle, el cinc de vuit. A partir de l'any 1970, colles noves s'afegeixen a les tradicionals.

SEGONA ÈPOCA D'OR

Anys vuitanta

Assoliment de castells de nou.

A partir de la diada de Santa Úrsula de 1981 es viu una segona època d'or dels castells i s'assoleix el cinc de vuit i el quatre de nou amb folre descarregats. Un any més tard s'aconsegueix carregar el tres de nou amb folre. Al mateix temps, es produeix una gran expansió en el nombre de colles castelleres.

Pau Riera Osuna

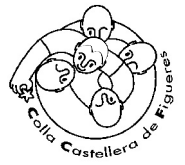

Meritxell Garcia Pairó

PUBLICITAT

PUBLICITAT

UN CASTELLER COM CAL

Es despertà de sobte, amb les campanes de Santa Maria rebotint dins del seu cap. Potser no havia estat una bona pensada organitzar el sopar de soca justament la nit abans de la diada de festa major. És clar que potser el problema era ell mateix, que s'apuntava a un bombardeig. Es va llevar penosament però alhora decididament, tenia prou motius per fer-ho: l'esmorzar de forquilla al local de la Colla, amb un programa d'allò més engrescador: peus de porc, seques amb botifarra, i altres viandes, tot convenientment regat, per tal de proveir-se de les energies necessàries per a afrontar una jornada castellera de gala. Calia afanyar-se per a no fer tard i poder ocupar un lloc estratègic a la taula, així que es va vestir d'una revolada, va agafar la faixa, com sempre feta un manyoc, i va marxar saltant els graons de dos en dos.

L'Andreu seia finalment davant la taula parada. Un esmorzar energètic, una perfecta combinació de calories, hidrats de carboni i proteïnes disposada damunt de les tovalles de fil blaves. Calia tenir cura de tots els detalls, perquè el repte era molt gran i no podia defraudar els companys ni el cap de colla, que havia dipositat en ell la responsabilitat de parar en el lloc clau el primer castell de 9 que intentaven els Xiquets de Vilafiga en la seva història. I és que, perquè no faltés de res, els Castellera de Vilafiga també havien anunciat per a la festa major el seu primer intent de 3 de 9 amb folre, i si s'ha de jutjar pels comentaris que circulaven, els assajos els havien sortit rodons. Encara sort que el sorteig havia estat de part dels Xiquets, que obririen plaça... Concentració, aquesta era la paraula clau, rumiava l'Esteve mentre espolsava les engrunes del tovalló delicadament sobre el cubell d'escombraries. El que calia era, sobretot, tranquil·litat i concentració. Encara amb el batí posat, s'assegué al sofà i engegà amb el comandament l'equip de música. Les notes de la rapsòdia hongaresa número 2 de Liszt varen inundar la sala d'estar abans l'Esteve no tingués temps de tancar els ulls.

Ecurava la cervesa assegut a la barra del bar del local, repassant amb els companys de la "Penya Colesterol" el calendari de properes activitats: l'esmorzar a mar a cala Ferotge, el partit de futbol amb els Nois de Casenoves, i la pujada a la Punta Negra, entre les més destacades, i tot a veu de crit per vèncer els grallers, que ja havien començat a afinar els instruments. Encara no s'havien posat d'acord sobre la propera pel·lícula que s'havia de projectar al local quan, a un moviment de cap d'en Gabi, el cap de grallers, el 'Gener' va esclatar i va omplir el local, per a sortir de seguida porta enfora cap al carrer: començava la cercavila que havia de dur els Xiquets pels estrets carrerons de la vila antiga, on els timbals tronaven i les gralles es feien valer, sota els balcons plens de gent encuriosida, fins a la plaga de la vila.

Tocaven les dotze en el campanar de Santa Maria mentre, sota els porxos de l'Ajuntament, l'Esteve s'enroscava a la cintura la faixa impecablement planxada. Havia arribat a la plaga de la vila un quart d'hora abans, trencant per carrerons solitaris del barri antic, a fi i efecte d'evitar trobar-se amb ningú que pogués destorbar el seu perfecte estat mental, ideal per a afrontar el gran repte. Tot i així, sempre acabava trobant un o un altre que insistien a establir una conversa, que anava indefectiblement a parar al voltant, i és clar! de la diada, dels castells que farien. "Estàs bé, Esteve?", "tranquil, tranquil", li solien dir mentre li colpejaven les espatlles suaument, com temorosos que pogués trencar-se en qualsevol moment i els deixés sense castell. Bé, més que conversa hauríem de dir monòleg, perquè l'Esteve es limitava a fer que si amb el cap i a cuitar el pas com a principals mesures dissuasòries per a l'eventual companyia que, val a dir, sempre optava per abandonar.

Passaven vint minuts de migdia quan, amb tot el folre a sobre de la soca i els quarts col.locats, el cap de colla va fer enlairar quints amunt. El castell pujava lent, força tremolós, i el folre va començar a treballar només posar-se els quints al seu lloc. Amb sisens col.locats, una forta revinclada va provocar l'esglai de la plaça, i un petit dubte de l'acotxador, que immediatament va reaccionar i va continuar pujant, decidit. Miraculosament, a l'entrada de dosos el castell va quedar perfectament parat, fet que va permetre a l'enxaneta remuntar amb confiança i alçar el braç dret al cel com a símbol de victòria, en mig del deliri: el gran repte havia estat assolit. La descarregada va ser titànica: la mainada va sortir com ànima que fuig del diable, el tronc treballava de valent per poder parar el que ja era més que un simple bellugueig, i al folre, els peus buscaven desesperadament una espatlla amiga en que poder recolzar-se. Mentre el quint li passava per l'esquena, eufòric, abraçant-lo, els ulls de l'Esteve varen ensopegar amb en Raül, cap de colla dels Castellers de Vilafiga, braços creuats, rostre seriós, i no se'n va poder estar: va alçar els braços enlaire i va colpejar violentament l'avantbraç esquerre amb la seva ma dreta, mentre cridava: "nosaltres l'hem fet primer!".

El cava corria com l'aigua pel local aquella tarda. La festa havia estat de les que fan època. Ara seia a la barra, amb una ampolla de cervesa a la ma dreta, mirant per setè cop el vídeo de l'actuació. Realment, era per estar satisfet, perquè, tal com havia dit el cap de colla amb els ulls plorosos, fruit no se sap ben bé si de l'emoció o de la mitja dotzena de cigalons molt curts de cafè que havia deglutit, havien escrit una pàgina a la història del fet casteller. No en debades molt poques colles podien dir que havien descarregat el seu primer castell de nou pisos en el primer intent. La Colla ho mereixia, tant com havia treballat per aconseguir-ho, i l'ambient que hi havia al local ja justificava tot l'esforç. Malgrat tot, i content i cofoi com estava, una petita ombra enfosquia el seu estat d'ànim: pensava en l'intent dels Castellers, segur que la pressió els havia pogut, quina caiguda tan lletja, havia vist com l'ambulància s'emportava en Mauri, veí del replà i amic de tota la vida, encara que a la colla rival. Amb la mirada clavada a la pantalla del televisor, veia com l'Esteve dedicava la seva botifarra, i absorbit en els seus pensaments com estava, gairebé no se'n va adonar que l'Andreu, amic i soci fundador de la "Penya Colesterol". El rodejava amb el seu braç gruixut, i a hores d'ara llefiscós per la barreja de suor i alcohol, i se l'endua d'una revolada cap a la festa.

L'Andreu acabava els estiraments a la sala habilitada per a gimnàs, mentre, amb l'única companyia del vell Johann Sebastian Bach i el seu Concert de Brandenburg, repassava mentalment la jornada: les abraçades, les felicitacions, les mantejades, les cares dels Castellers, la seva llenya del tres de nou, que els havia portat a acabar amb castells de set pisos, ... En resum, què més pot demanar un casteller? Tots els seus esforços havien valgut la pena, la Colla mereixia això i molt més. Calia seguir treballant, per a millorar i assolir castells cada cop més grossos, qualsevol sacrifici havia de ser poc. I si era ben cert que, en moments de debilitat havia pensat que potser no fruïa suficientment de la Colla, si mai havia tingut la sensació que amb tant de treball s'estava perdent alguna altra cosa que els castells també li podrien oferir, avui estava convençut que havia triat el camí correcte i se sentia molt orgullós de ser un casteller com cal.

Joan Ferrón

ALTRES ACTIVITATS

FESTA

HAWAIANA

LA SALUT DE TERRADES

Ofrena floral - Inici de temporada

Casteller, graller o tabaler

La veritat és que aquesta és molt bona pregunta, oh sí! En una colla castellera, s'hi distingeixen, entre altres, dos parts: una seria aquella que agrupa a tota persona encarregada d'aixecar una estructura, des de la pinya fins a l'enxaneta, i una altra ben diferenciada que seria la del grup de grallers i tabalers. Ambdós desenvolupen assaigs totalment diferents i, per tant, els camins d'uns i altres se separen. La majoria es dedica a perfeccionar tècniques per poder tirar bons castells; nosaltres també, però per una altra finalitat: crear un repertori amb peces adequades per a cada situació, des d'un toc *d'entrada a plaça* a una *jota* tot passant per una *stella splendens*.

Hi ha gent que viu per ser dins un castell, però heu d'entendre que d'altres ho fan per estar amb una amiga inseparable com és la gralla o el tabal. El que queda clar és que, tot i ser una colla petita, cada casteller té una funció dins d'aquest món i la nostra és la de ficar-hi música. És per aquest motiu que poques vegades ens veureu en una construcció, ja que la nostra inseparable amiga o /amic s'anyoraria; alhora nosaltres també.

Algú es pot estar preguntant: però tantes gralles i tabals no fan massa soroll? El cert és que sí, però intentem allunyar-nos al més possible o fer torns, en cas que siguem molta gent, en cada *toc de castells*; en aquest cas, la resta de músics poques vegades ens posarem a les pinyes, perquè dels errors dels altres s'aprèn molt, i també aprofitem per adequar els instruments, àdhuc les inxes. Tantes hores d'assaig no han de servir per acabar dins un castell sinó per poder guiar els seus passos amb una qualitat considerable i fer el que realment ens agrada. No us pensareu pas que tocar la gralla o el tabal només és bufar o picar? perquè, si és així, aneu molt equivocats.

Per esmentar

Felicitats a tots els qui vàreu participar al toc d'ofrena de la Salut de Terrades, on vàrem oferir una *stella splendens* i un *toc d'inici* d'una qualitat considerable.

Músics: Enric, Jordi Aiguadé, Jordi Martínez, Iñaki, Sarai, Marc, Jessica, Maria, Lluís, Carles.

Instruments: 1 caixa, 4 gralles, 1 bombo, 2 tabals, 1 pandereta.

També cal recordar el ball de gralles que vàrem oferir el dia del concert d'havaneres, ja que s'ha de dir que vàrem tocar molt bé peces com ara *El ball de lleó*, *La Milana*, *Els 7 salts* (amb gaita gallega) o *la Jota des Mercadal*.

Músics: Jordi A., Lluís, Enric, Marc Parra, Carles, Iñaki, Quico, Marc, Jessica, Maria.

Instruments: 1 caixa, 3 tabals, 1 bombo, 1 pandereta, 5 gralles, 1 gaita gallega.

Que la Bufeu de gust!

Marc Bertran Fàbregas (cap de grallers)

ENTREVISTA

Com tots sabeu, les coses no apareixen soles i en aquest cas, les gralles, tampoc; aquestes s'han de construir de forma artesanal i per tant, hem de buscar la persona que les fa néixer. El nostre *luthier* o constructor que ho fa possible es diu Cesc Sans Sastre i es troba a la localitat de St. Jaume de Llierca, a la Garrotxa, d'on provenen els nostres instruments. Fa anys que es dedica a aquesta professió i és ell qui ens proveeix de gralles, inxes, tabals, baquetes, entre altres objectes des de fa temps.

En Cesc també és un dels membres que formen el grup de música tradicional anomenat *Sa Coblà*, on ell toca el flabiol, la percussió i la gralla i és per això que he trobat interessant de fer-li una entrevista.

M. Quants anys fa que et dediques a aquest ofici?

C. **Aproximadament deu fer uns 12 anys**

M. Com va sorgir la idea de dedicar-t'hi professionalment?

C. **M'agradava la idea de construir i la gent m'hi encoratjava, va començar com una afició, però van aparèixer les comandes.**

M. Com vas aprendre els passos necessaris per a la construcció d'una gralla?

C. **Intuïció i experiència; el procés s'assembla al de la majoria de l'altra gent i l'he anat millorant i perfeccionant per oferir instruments cada cop més precisos.**

M. De quin instrument tens més demanda?

C. **Sobretot de gralla seca.**

M. Preveus la construcció d'algun altre instrument en el futur?

C. **Sempre estic treballant en coses com ara el sac rossellonès i intento anar modificant i millorar instruments ja actuals.**

M. Et relaciones amb altres *luthiers*?

C. **Quan era aficionat hi tenia més relació, però ara no hi ha un intercanvi d'idees; potser els luthiers ens anem tancant, també jo mateix.**

M. Creus que el món de la gralla tindrà més o menys practicants?

C. **Suposo que es mantindrà com ara, ja ha tingut el "boom" i la gent aspirarà a pujar de nivell.**

M. Un tipus de fusta.

C. **Arboç, ametller, olivera, boix, es treballen bé al torn i són del país**

M. Com veus el panorama actual del folklore popular del país?

C. **Ja existeixen grups i gent professional amb força nivell, per exemple les sardanes es representen amb molta força, i la resta crec que té un nivell "amateur" creixent.**

M. Primer va ser *Clau de Lluna* i ara *Sa coblà*, per què?

C. **Clau de Lluna va plegar per exigència de treball i vàrem fer un altre grup més espontani i tradicional.**

M. Quantes persones integreu el grup?

C. **Som tres músics i utilitzem flabiol, sac, violí, acordió, guitarra, percussió...**

M. Quants discs porteu ja gravats?

C. **Amb Clau de Lluna, 4 i 2 amb l'actual.**

M. Quants anys fa que toques?

C. **Vaig començar amb la gralla als 18 anys.**

M. Quin estil agrada més al públic i on t'agrada més tocar?

C. **Les danses tradicionals agraden molt. Prefereixo a peu pla, en acústic i davant del públic.**

ENTREVISTA (continuació)

M. Què en penses de les colles castelleres?

C. **M'agraden molt; el meu pare era de Valls i de petit anava a veure'ls en directe, i sobretot és emocionant quant hi ha rivalitat.**

M. I dels grallers, que en penses?

C. **Hi han molts nivells; els grallers tenen la seva funció; pot ser estan més separats perquè els assaigs són diferents, però fan un paper indispensable.**

M. Algun castell.

C. **M'agraden les torres, castells nets sense folres ni manilles.**

M. Creus que es necessita algun requeriment per ser un bon graller?

C. **No especialment. S'ha de tenir oïda, més que en els altres instruments, i controlar la tècnica. És important no perdre la pràctica i fer assaig sovint.**

M. Saps el toc de castells?

C. **Sabia la 1^a i la 2ª veu!**

M. Estudis musicals?

C. **No, ho he anat aprenent sol.**

M. T'imagines una actuació sense gralles?

C. **No!**

Celebrem l'aniversari !!

Enguany la Colla Casteller de Figueres celebra el seu cinquè aniversari. Ja tenim cinc anys de vida!

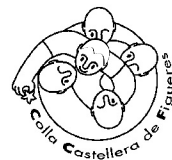
Al llarg d'aquests temps la colla ha passat moments bons i moments dolents; però sempre ha sabut tirar endavant. Esperem que el futur ens depari encara millors castells dels que ja hem aconseguit en la nostra curta però intensa vida castellera.

Al llarg de tota la temporada s'han anat organitzant diferents activitats amb la finalitat de celebrar l'aniversari i alhora amb la intenció de donar-nos a conèixer encara més a la nostra ciutat. És per això que la majoria d'actes han estat oberts a la participació de la ciutadania i han estat gratuïts.

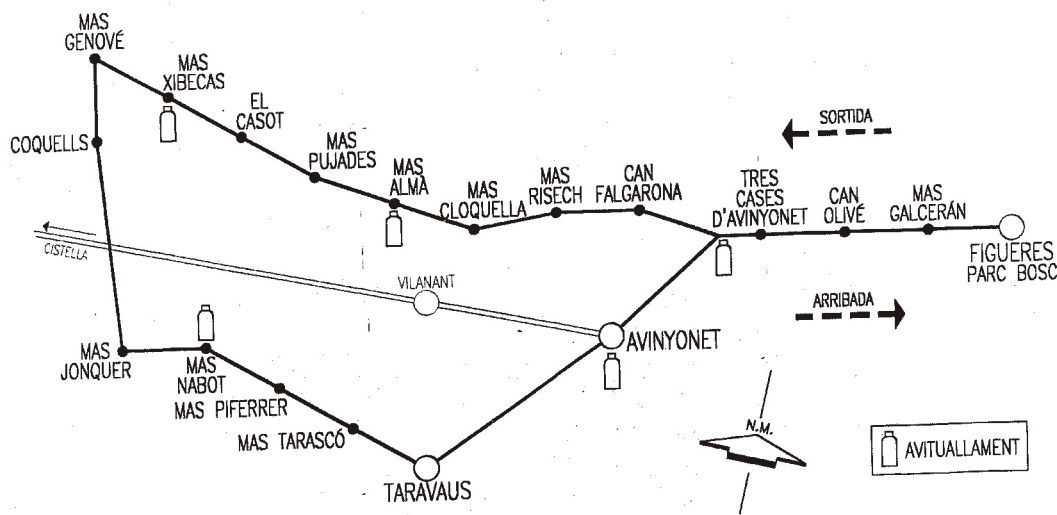
L'organització de totes aquestes activitats especials juntament amb l'edició de material (pòsters, vi, pins, samarretes...) la realització d'aquelles activitats que ja han esdevingut tradició a la nostra colla han aconseguit que aquest any, al igual que en els quatre anteriors, els castellers també haguem estat una part molt important de la vida cultural i associativa de la nostra ciutat.

Entre tots hem de felicitar-nos d'haver fet 5 anys i hem d'intentar fer-ne molts més.

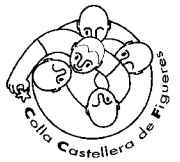

La marxa dels massos ha estat una de les activitats especials organitzada per celebrar d'una manera participativa el nostre cinquè aniversari. Aquesta activitat, organitzada impecablement per gent de la Colla i per col.laboradors no castellers, va congrega una vuitantena de persones molt motivades per prendre part a la marxa i que varen tenir les forces suficients per acabar dignament tot el recorregut. Mereixen una menció especial la mainada de la colla que va participar en la marxa i que, amb un petit ajut, varen realitzar tot el recorregut.

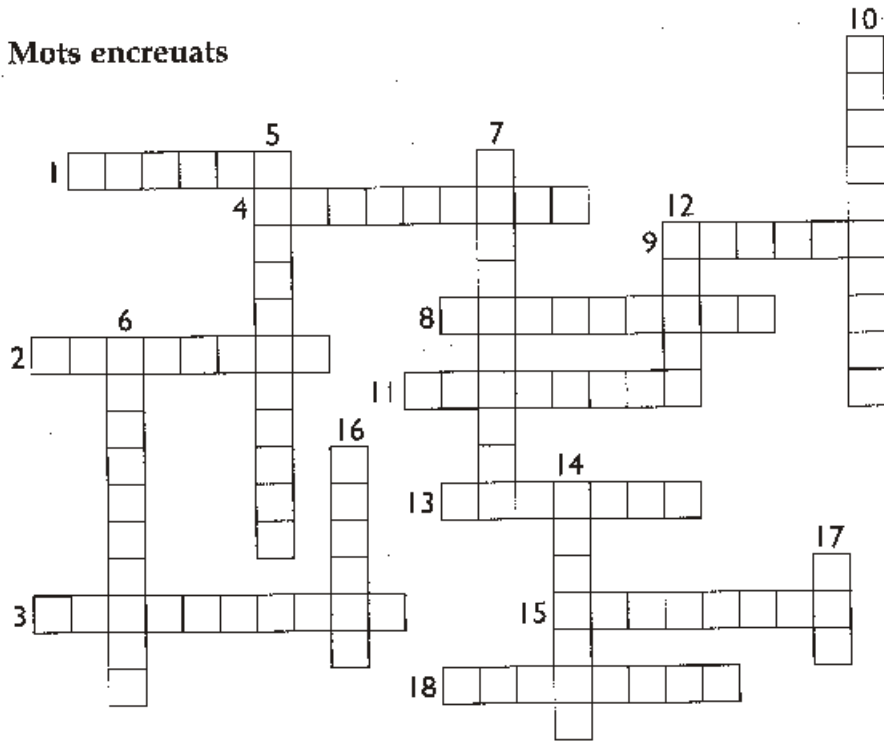

PUBLICITAT

PASSATEMPS

Mots encreuats

1. Casteller que amb els avantbraços creuats agafa els genolls del segon.
2. Nom amb què també és conegut el dia de vot.
3. Quan el tronc del castell perd la forma amb què ha estat quadrat queda així.
4. Sinònim d'aixecador, especialment al Penedès.
5. Quan els components del mateix pis d'un castell pu- gen garbó tots alhora diem que pugem així.
6. Acció que consisteix en que l'enxaneta passi per damunt de l'aixecador i coron el castell.
7. Oscil·lació forta que desequilibra l'estabilitat del castell.
8. Quan un casteller es posa de mans damunt dels braços dels castellers del pis de sota i amb el cap estirador a l'especta d'un d'aquests, en agraïes carnes fins a adonar la verticalitat.
9. Temps que les colles dediquen per preparar els seus castells.
10. Castell que té un cert moviment mentre s'està construint.
11. Casteller que s'aïup momentàniament per facilitar tascons dels membres del tronc.
12. Acte que consisteix a estendre el braç per part de l'enxaneta, ca regant així el castell.
13. Casteller que té com a missió subjectar atornalment les carnes del casteller de tronc del pis immediatament superior.
14. Nom que antigament rebia el pilar.
15. Morter, culminant de l'activitat de les colles en què fan els seus castells a la plaça.
16. Festa a la perfecció un castell.
17. Castell d'estructura combinada format per un tres que queda al centre, i tres torres.
18. Acció que té a fer un casteller quan es posa la fusta.

Solució:
 1. Agulla, 2. Castells, 3. Desgusat, 4. Casteller, 5. Avantpassat, 6. Trepassat, 7. Redonçada, 8. Hèrnia, 9. Assaig, 10. Beugats, 11. Escorça, 12. Mita, 13. Lateral, 14. Escalot, 15. Adreçat, 16. Clava, 17. Nou, 18. Enxaneta.

ENDEVINA QUI SÓN AQUESTS CASTELLERS/CASTELLERES :

